

» JAG HAR GENOM
MIN GOLF FÅTT
UPPLEVA SÅ MÅNGA
SAKER JAG ALDRIG
SKULLE HA FÅTT
UPPLEVA ANNARS.
ETT AV MINNENA
ÄR MIN FÖRSTA
MAJOR. DET VAR
VÄLDIGT SPECIELLT
ATT FÅ PEGGA UPP
I US WOMEN'S OPEN
NÄR JAG VAR 15 ÅR.
DET VAR EN HÄFTIG
KÄNSLA! «

Di tog pulsen på
**JULIA
ENGSTRÖM**

Julia Engström är nyss fyllda 19 år och gör sin tredje säsong som golfproffs. 2014 gjorde hon sin första start på Ladies European Tour som 13-årig amatör. Debutssäsongen 2018 kröntes med titeln Rookie of the Year och i början av 2020 toppar hon rankingen. Möt Sveriges största golftalang från Ringenäs Golfklubb som bara börjat resan mot världseliten.

JULIA ENGSTRÖM BOR i Halmstad tillsammans med mamma, pappa, sin lillebror Jacob och hunden Leia och är medlem i Ringenäs Golfklubb. Hennes arbetsplats sedan två år tillbaka är damernas europatour. Julia har alltid varit tidig, så alltså även med val av idrott som många annars gör i gymnasieåldern. Men då var hon redo att bli proffs.

NÄR VISSTE DU ATT GOLF VAR DIN IDROTT?

– Jag höll på och var duktig i tennis och även friidrott där jag var helt okej. Har alltid haft lätt för att ta instruktioner i golf och göra dem till verklighet. När jag skulle välja gick det inte att satsa fullt på flera idrotter och då det även blev mer i skolan blev valet golfen där jag hade bäst resultat.

HUR GAMMAL VAR DU DÅ?

– När jag var tolv år slutade jag med tävlingstennis och seriös träning på det sättet. Men jag spelar fortfarande med kompisar och med mamma, nu blir det även en del padel. Friidrotten slutade jag med när jag var 14 år, men den var mest för gemenskap och som väldigt bra träning. Mina bästa grenar var tresteg och 200 meter.

Första gången jag såg Julia Engström var på hösten 2011, när flicklandslaget var på avslutande läger på det då nya Halmstad Golfarena. Det var ett sådant där svenskt höstväder som gör att du gärna är inomhus.

På rangen stod en liten tjej i flera lager kläder, regnställ och toppluva och slog bollar under en stor del av dagarna vi var där. Det visade sig vara Julia, som redan då såg till att göra jobbet.

VILKA ÄR DINA STYRKOR?

– Jag slår väldigt långt, relativt rakt också. Har nu jobbat mycket med mina wedgar i och med att jag får mycket wedge-avstånd för att på så sätt kunna utnyttja min längd. Så ballstriking har alltid varit min styrka. Jag har alltid varit träningsflitig vilket är en styrka. Att verkligen göra det jag bestämt mig för att göra. Jag har alltid varit ute på golfbanan så mycket som möjligt. För några år sedan tog jag mig till banan om skolan slutade lite tidigt och på helgerna hängde jag

där ute. Jag har haft turen att bo nära Golfarenan, har alltid kunnat cykla dit eller gå om jag inte hade möjlighet att få skjuts.

Att ha Golfarenan och även hemmaklubben nära och där ha sin fritidsgård och sparringmöjligheter tillsammans med andra, ofta äldre ambitiösa golfare, har troligtvis varit en bidragande orsak i Julias utveckling.

– Miljön på arenan var också en fördel. School of Golf, som Halmstad högskolas golfutbildning hette då, fanns där. Jag fick träna med dem, de brydde sig inte om ålder, utan gillade du golf var du välkommen att vara med och köra puttmatcher och andra utmaningar. Det var redan när jag var tio eller elva år.

En bra miljö hade Julia också i landslaget där hon och de andra tjejerna inför 2016 satte upp ett utmanande mål som de även uppnådde. Målet var att alla sex i flicklandslagstruppen skulle spela för Europa i Junior Solheim Cup.

VAR DET SJÄLVKLART ATT BLI PROFFS?

– Ja, det var det. Jag var sugen på att bli proffs, det var därför jag anmälde mig till kvalet till Europatouren när jag var 16 år. När jag slutade nia där var det inga mer funderingar. Det var bara att köra. Jag hade pratat med mitt team och mina föräldrar innan. Jag ville testa något nytt, så då gjorde jag det.

VILKA UTMANINGAR MÖTTE DIG NÄR DU BLEV PROFFS?

– Dels var det skolan, ska jag hoppa av eller ska jag fortsätta? Men också att jag inte heller fick resa själv för jag var för ung. Men det löste sig genom att mamma tog tjänstledigt och reste med mig. Det är jag enormt tacksam över att hon kunde göra.

För Julia, som alltid siktar högt i skolan och haft bra betyg, kändes det rätt att gå färdigt skolan de sista två och halvt åren.

– Jag var trots allt bara 16 år och skulle fylla 17 år mitt första år på touren. För mig blev även den sociala delen att komma till skolan viktig, då fick jag vara med några i min egen ålder. Jag hade bra klasskompisar som också var idrottare.

Julia fick jag stor hjälp av Aspero Idrottsgymnasium där hon gick.

– De ställde verkligen upp till 110 procent på allting. Jag tror inte det hade gått på någon annan skola. De gick in med inställningen att "Detta ska bli kul, det blir mer jobb för oss men vi kör". Tror även att det krävdes att jag var så strukturerad och disciplinerad som jag var.

BORTSETT FRÅN DIN ÅLDER, HUR UPPLEVDE DU PROFFSÖVERGÅNGEN?

– Jag tänkte att man reser runt i världen och spelar golf och när man kommer hem så tränar man och går lite i skolan, men det var mer trix att få ihop allt än vad jag tänkt innan, speciellt när man spelat bra. Man är borta hemifrån väldigt mycket, jag hade inte tänkt på att det skulle vara ett flängande på det sättet som det är. Jag kände att jag var iväg hela tiden och när jag var hemma var det massor med andra saker att ta tag i, som sponsorträffar och event att gå på. Det är inte bara golf, det är så mycket mer runt om kring än bara golf. Det hade jag inte riktigt tänkt att det skulle bli. Även om jag har turen att få kalla golf mitt jobb, så är det ett jobb.

Julia nämner också vikten av att kunna hantera både inre och yttre förväntningar på sig själv. Något som blir mer på riktigt som proffs än vid amatörtävlingar, i och med att du tävlar mot några av de bästa vuxna i världen.

– Jag hade lite problem i början när någon kommer fram och vill prata när jag är mitt uppe i träning. Men har nu blivit bättre på att avsluta det på ett trevligt sätt. Detta har jag lärt mig under resans gång.

Julia Engströms första start på Ladies European Tour skedde som 13-årig amatör på hemmaplan under Helsingborg Open 2014.

NÄR SER DU TILLBAKA PÅ HELSINGBORG OPEN, VAD TÄNKER DU DÅ?

– Det jag tänker nu är hur liten jag faktiskt var när jag spelade. Jag tänker att om vi nu skulle ha en 13-åring med i en tävling så hade det varit sjukt ballt, men man är inte så gammal. På ett

vis kanske det var positivt också, för jag tänkte inte riktigt på vad det var jag gjorde utan ställde mig bara på första tee för att spela en tävling. Men det är klart, bara att få se och uppleva atmosfären på nära håll var en sjukt häftig upplevelse. Jag är också fortfarande glad att jag fick chansen att göra det i Sverige med bra stöd och ganska mycket publik. Att få göra det så tidigt och faktiskt få veta vad det fanns att sträva mot blev också en morot. Häftig vecka med många intryck.

Julia tog direkt plats på Ladies European Tour och när första säsongen som proffs summerades kunde hon se tillbaka på titel Rookie of the Year och totalt en 17:e plats på rankingen. Hon hann även med två segrar på undertouren LET Access Series.

Nu i början av årets säsong leder hon tourens ranking klart efter en seger och två till topplaceringar på tre tävlingar och med en snittscore på 69,73 slag.

VAD TROR DU HAR BIDRAGIT TILL ATT DU SÅ SNABBT ETABLERADE DIG PÅ TOUREN?

– Jag har alltid försökt att anpassa mig till den miljö jag är i. När jag första gången fick spela Skandia Tour Riks var det något speciellt, jag försökte då ta lärdomar av vad andra gjorde som var bra. Det blev samma när jag kom upp på nästa nivå, Tour Elit, och när jag började spela amatörtävlingar ute i världen.

När hon blev proffs tittade hon även då på vad andra gjorde bra, men framhåller att hon alltid försöker göra det till något som passar henne. Det tog ett litet tag att förstå att hon var där på samma villkor som alla andra. När hon väl gjorde det släppte det lite och hon hade några topplaceringar sitt första år och blev Rookie of the Year.

– När jag då kom ut andra året var jag inte den där nya lilla tjejen längre, utan jag förstod att det handlar om hur du spelar golf och det vet jag att jag är bra på.

Julia, hennes familj och hennes nätverk har jobbat långsiktigt mot att förbättra olika delar och låtit det ta den tid som behövs.

– Inför denna säsong visste vi exakt vad som behövdes tränas på efter slutet av förra. Det började med ett bra resultat och jag kände mig ganska trygg och vann sedan andra tävlingen. Så det har egentligen varit en ganska bra kedja som hängt ihop – bra planering och struktur med mitt nätverk och då har det också blivit bra golfspel.

VAD BEHÖVER DU FÖRBÄTTRA FÖR ATT VARA MED OCH KONKURRERA I MAJORS?

– Allting behöver bli bättre. Puttning, chippning behöver bli bättre och min ballstriking behöver bli lite bättre. Jag tror inte att det är min högstanivå som behöver bli bättre även om man alltid behöver jobba på det, utan istället min lägstanivå. Lite mognad, erfarenhet och sådant, men jag känner att jag är på väldigt god väg så vi får se när.

Den meritlista Julia hade spelat sig till som amatör, när hon som 16-åring i december 2017 bestämde sig för att bli proffs, innehåller mer än vad det finns utrymme för här.

Hon har i varje steg snabbt anpassat sig och även segrat på alla nivåer hon spelat, från den åldersindelade juniorcupen i Sverige till hennes nuvarande arbetsplats, Europatouren.

– Jag har fått den frågan några gånger och det är så svårt att svara på. Jag har genom min golf fått uppleva så många saker jag aldrig skulle ha fått uppleva annars. Ett av minnena är min första major. Det var väldigt speciellt att få pega upp i US Women's Open när jag var 15 år. Det var en häftig känsla!

– Något annat som jag ofta tänker tillbaka på är Junior Ryder Cup 2016. Det var jag, Bea (Wallin), Frida (Kinhult) och Marcus (Svensson) från Sverige och det var min första stora lagtävling. En inspirationskälla där var att få spela med och mot de bästa amatörtjejerna och amatörkillarna i världen. Det var en vecka som gav en stor boost!

– EM-guld tillsammans med de andra svenska tjejerna vid lag-EM flickor i Finland. Det blev mitt sista amatörmästerskap, men det visste jag inte då. Att då ta guld var speciellt.

» Inför denna säsong visste vi exakt vad som behövdes tränas på efter slutet av förra. Det började med ett bra resultat och jag kände mig ganska trygg och vann sedan andra tävlingen. «

Personligt

Julia Engström

FÖDD: 2001.

KLUBB: Ringenäs Golfklubb.

STATUS: Proffs sedan 2018.

TOUR: Ladies European Tour.

VÄRLDSRANKING: 171.

TEAM JULIA: Tränare: Thomas Lindström, Putttränare: Peter Frantzén, fystränare: Joakim Lindqvist.

MANAGEMENT: Madelene Ziegert, We Brand You Play, Glenn Silverholt. Mamma och pappa.

– Och så segern i British Amateur såklart, som egentligen var starten på min karriär. Det var där det tog fart. Så om jag ska säga en grej så blir det British Am. Den segern innebar start i flera majors och att jag kom med i Junior Ryder Cup. Så British Am är nog i topp ändå.

Julia tillhör en generation golfspelare som nu börjar ta sig ut på touren och som under stor del av sitt golfiv kunnat se ett OS-deltagande som en dröm. Nu har OS-drömmen också blivit till mål för några av spelarna födda runt millennieskiftet.

Julia kom med på kvallistan till Tokyo första året hon hade möjlighet att få spela, men OS har nu flyttats ett år framåt så det är mycket golf kvar att spela innan kvalstrecket dras.

VAD ÄR DIN MÅLSÄTTNING NU OCH I FRAMTIDEN OCH VAD DRIVER DIG?

– Jag vill spela OS! OS har alltid varit en stor dröm ända sedan jag spelade tennis och höll på med friidrott. Så jag vill definitivt spela OS någon gång i karriären och vinna medalj. Ett OS-guld

är en av mina största drömmar. Och en major, att vinna en major. Det är stora mål, men kul nu att kunna ha dem som mål och inte bara en dröm.

Majoriteten av proffstourerna har skjutits upp på grund av coronapandemin och många av de som spelar på Europatouren sitter hemma, får inte gå ut och allt är stängt. I Sverige är det dock i skrivande stund inget utgångsförbud eller karantän.

HUR PÅVERKAR SITUATIONEN MED UPPEHÅLL OCH OVISSHET DIG?

– Jag som golfspelare kan vara ute och träna och göra samma saker som annars, förutom att tävla. Jag försöker leva ett så vanligt liv som möjligt, men att verkligen tänka på att inte göra vissa saker, att tänka "är det värt det". Det jag tycker är jobbigt är ovissheten att inte veta när vi ska komma igång med tävlingar igen. I maj, juli, september, eller kommer vi att komma igång alls i år? Och att inte kunna hälsa på farmor och farfar eller mormor och morfar då de är över 75 år. Jag vill inte utsätta dem för något, så jag ringer dem istället.

DITT RÅD TILL EN UNG SPELARE SOM FUNDERAR PÅ COLLEGE?

– Jag tror man ska vara helt säker på att college passar en själv. Att inte lyssna så mycket på vad alla andra säger utan tänka "hur känner jag?". Känner du att du vill göra det fullt ut tycker jag definitivt att man ska åka. Om man tror att man kan utvecklas som person och golfspelare tror jag det är bra, men känner man inte att det är 110 procent rätt är det bra att omvärdera det. Jag har inte gått på college så jag vet inte hur det är, men stannar du hemma är du lite friare.

AVSLUTNINGSVIS, VILKA SKULLE DU BJUDA PÅ MIDDAG OM DU FICK BJUDA VEM ELLER VILKA SOM HELST?

– Haha, Barack Obama hade jag definitivt bjudit och så Rory McIlroy och Emma Watson. Jag hade tagit ut dem på restaurang. En bra sushi-restaurang får det bli. □

TEXT GÖRAN SÖDERQVIST FOTO OSCAR FALK

» *Hon har segrat på alla nivåer hon spelat, från den åldersindelade juniorcupen i Sverige till hennes nuvarande arbetsplats, Europatouren.* «

weekend-vecka-longstay
www.portugolf.se